

Prevzaté z regiónu Vranov: Nás Domaša trápi, my Domaši rozumieme, tak sa konečne spojme! Postaviť Domašu na nohy, to je sen? Pranie, či naša povinnosť..? Motivácia by sa určite našla u viacerých, ale so spoluprácou to bolo doteraz horšie. Ak chceme, aby rekreačné strediská opäť ožili, musíme v nich ľuďom niečo ponúknuť. Pre naše pekné modré, zelené alebo hnedé oči tam nikoho nedostaneme.

Jedinou cestou, ako sa posunúť ďalej, je spojiť sily. Ak píšem a hovorím o kumulovaní potenciálu, tak nemyslím iba na neformálne debaty, ktoré nemajú spoločensky žiadny záväzných charakter.

Mojim návrhom je vytvorenie Oblastnej organizácie cestovného ruchu Domaša s postupným príchodom Miest Vranov nad Topľou, Stropkovom, Svidníkom ako aj obcami a súkromnými podnikateľmi podnikajúcimi v okolí vodného diela a v širšom kontexte vstupom aj ďalších členov podnikajúcich na teritóriu spomínaných okresov.

My spolu s Mestom Vranov a Obcou Malá Domaša sme členmi OOCR Horný Šariš a Horný Zemplín, no keďže kompetenčne háji záujmy veľkého územia štyroch okresov a to Humenné, Snina, Medzilaborce a Vranov, dochádza pri určovaní priorít ku kolíziám a presadzovanie našich zámerov je niekedy zložitejšie, ako by sme si to predstavovali.

Výhodou založenia „vlastnej“ organizácie nie je len to, že náš hlas získa váhu, plus sa budeme baviť iba o rozvoji Domaše a nášho regiónu, ale podľa zákona o cestovnom ruchu môžeme žiadať o štátne príspevky na rozvoj aktivít, ktoré budú pre nás podstatné a hlavne potrebné. Musíme však postupne splniť jednu základnú podmienku – zdokladovať 50 000 prenocovaní ročne.

Hoci pre niekoho to môže byť vysoké a nedosiadnuteľné číslo, túto metú nevidím ako dramatický problém. Jej naplnenie si však žiada masívnu osvetu, lebo nie všetci podnikatelia vykazujeme daň z ubytovania čím sa paradoxne ukracujeme o príspevok od štátu.

Touto cestou sa vydali už roky iné mestá a podnikateľské subjekty, spájajú, rozširujú a transformujú sa a my popri tom si sladko spíme. Pozrime si na našich členov KOSC a hlavne región v okolí Tatier Chápem, že je to bohatší región, ale práve kvôli tomu si z nich musíme brať príklad aj my.

Vlak nám uteká a už nemáme veľa času, aby sme ešte do neho stihli naskočiť... Pokiaľ sa každý budeme hrať na vlastnom piesočku, vyjde nás to podstatne drahšie. Čerpanie peňazí na rozvoj regiónu dáva šancu len pripraveným a my ani nevieme čo vlastne chceme a či to

vôbec chceme.

Nikto za nás túto mravenčiu prácu neurobí. Máme aj vo svojom okolí veľa schopných starostov ale nikto nechce ísť do priekov a tak radšej poza bučky pohundreme a nič sa pre novú možnosť neurobí.... Osobne som za oveľa efektívnejší spôsob a považujem možnosť prispieť do spoločného koláča a náš potenciál následne zúročiť.

Buďme k sebe úprimní. Ak privedieme turistov do okresu Vranov nad Topľou, kde ich zavedieme? Do baziliky v meste a do Slanských vrchov, to je veľmi málo. Aj preto je Domaša dôležitá, aby sme ju postavili na nohy, ako sa to podarilo už iným a inde na Slovensku.

V petícii vyzbierame viac ako 12 tisíc podpisov, Prešovský samosprávny kraj nám chce pomôcť, len nás prosí, aby sme sa spojili, ľudia sa pýtajú, prečo sa na Domaši nič nehýbe dopredu... Bude našim hriechom a večným prekliatím, ak tieto očakávania a výzvy odignorujeme.

Z toho dôvodu som na 27. marca pripravil stretnutie bývalých členov petičného výboru so starostami obcí a podnikateľmi na Domaši - Kolibe, aby sme si rozdiskutovali a navrhli „Ako ďalej s Domašou“. Opäť sa potrebujeme baviť napr. o nedostatku vody, no tém sa nájde podstatne viac, preto verím, ženie som jediný, kto by si prial, aby sme konečne potiahli za jeden koniec povrazu. Všetci, tu a teraz.

A. Šust, predseda predstavenstva ŠKB Cedent, n. o.